

ACC. N:R M. 16247:1-10.

Landskap: *Blekinge* Upptecknare: *Gerda Englund*
Härad: *Lister* Berättare: *Ingvid Larsson, Kyckhult*
Socken: *Kyckhult* Berättarens yrke: *fru*
Uppteckningsår: *1965* Född år *1920* i *Kyckhult*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Emigration. s. 1-10.

LUF 128

Skriv endast på denna sida.

ACC. N:R M. 16247:1.

Folklivs-
ARKIVET
LUND

Jag känner inte till vilka som
först reste till ifrån. Farfar hade fyra brö-
der som reste ut någon gång på 1860-talet.
De hette Nils, Sven, Hans och Bengt Ol-
son. När de kom till Amerika, begynte ef-
ternamnet Brodin. Nils reste ut 1867.
Då fanns Sven redan död. Jag vet
inte när Bengt reste, men det finns brev
ifrån honom från tidigast 1870. Alla
bröderna kom till Galesburg. De reste
främmande över England till Amerika.
Jag tror, att jag läst någonstans i ett
brev, att de fick stanna i Köpenhamn
några dagar, när de reste. Resan över
tog tre veckor då.

Det var nog inte så grund av dillig
ekonomi, som fars förbröder reste. De
växte upp i denna gård, och när den

ACC. N:R M. 16247:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

äldre bröderna köpte gården i 1866,
reste de andra ut en efter en. De
kunde väl ha varit i 20-års åldern då.
Det var alltså min farfar, Olof Olsson
som köpte gården och stannade kvar
här. De andra pojkar fick de 4000
kr var; det finns ett brev bevarat
här som tillhör en av dem, och man
kan utgå ifrån att de övriga fick lika
mycket. De stod alla i kontakt med
hemmet, åtminstone så länge föräld-
rarna levde. Därefter har ingenting
hörts ifrån dem. Troligt är att de
brev som kommit senare, inte blivit
bevarade. De brev som finns bevarade,
har legat i ett skåp, som till-
hör, dens föräldrar.

Min farbröder reste också ut till

ACC. N:R M. 16247:3

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Amerika. Först reste Ola omkring 1894-
95, där efter var han för 1896. Ola kom
tillbaka igen omkring 1900, gifte sig och
köpte $\frac{1}{3}$ av detta hemman. Han reste
där efter fram och tillbaka en tre-fyra
gångar. Under tiden hade han fru och
barn till hemman. För kom hem 1906.

Da fanns det bara en bra hemman och
systemen. De var väldigt envisa och
ville, att han skulle stanna hemman.

Men för ville reistillbaka igen, för han
hade fått en bra plats där ute och tjä-
nade mycket pengar. När han var på
väg till stationen i Halje, ånade han
sig, reste tillbaka och köpte gården
där. När för så hade köpt gården, res-
te den hemman varande brodern ut.

Han lätte Sven och som tidigt med

ACC. N:R M. 16247:4

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

han och reste en cykel som hette Anna.
Året var 1907. Före 1900 hade även en
fjärde bror rest ut. Han hette Nils.
Han kom aldrig hem någon gång utan
dog därefter 1945.

Far reste för att han inte ville vara
hemma och ha hand om gården. Så
var de väl alla lite äventyrslystna
— åldern på emigranterna varierade
i regel mellan 20 och 25 år, och det
var väl rätt naturligt, att de skulle
byta sig loss och resa ut till Amerika.
Far fick säkert pengar till resan av
sina föräldrar. Jag känner inte till vil-
ken väg han tog. Far stannade i
Amerika i 10 år. Far arbetade först på
en plats som hette West Superior. Han
flyttade därefter till Two Harbors,

ACC. N:R M. 16247:5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Minnesota. Han arbetade vid järnvägen som "Air-breaker", dvs. han kontrollerade bromsarna på tågen. Han skickade hem sina pengar och lät sätta in dem på banken där. För var en duktig karell - han läste också per korrespondens där ute. Han berättar i ett brev han skriver ifrån Two Harbors hur en kamrat till honom blivit överkörd av tågtåg, och hur han själv blivit skadad. Han skriver i samband med detta: "Försumma inte att betala min lön för säkring!" Efter sjukhusvistelsen slutade han plitser i Two Harbors. Han flyttade därifrån till en liten plats, som hette Mike River. Där arbetade många ifrån Kyckhults socknen. Jag minns från min ungdomstid.

5

ACC. N:R M. 16247:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

att det kom många hem till far på
besök - många som arbetat tillsammans
med far på färningen i Mike River.
Deutson låg nära Duluth, för peng-
arna skickades alltid därifrån.

Några agenter som förväntade sig att folk
till Amerika, där jag aldrig sett bli
eller hört talas om. Min farfar gifte
sig därute. De är alla döda nu. Far-
bron Olo hade ju en massa barn här
hemma och en fyra-fem av dessa reste
till Amerika. Några är döda, men två
lever alltjämt därute.

Farbron Sven som reste 1907, kom till
baka 1923 och köpte en gård här.

Det var många som reste till Ameri-
ka, stannade där i 10-15 år och kom
sedan tillbaka hit och köpte en gård.

ACC. N:R M. 16247:7.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fog utt inte om dessa återvändande
eriksbarn fick det så mycket bättre
än den hemliga varande befolkningen.
Det var många som reste härifrån och
från Severus lutt och trakterna där omkring.
Det var tre bröder i från dessa trak-
ter som kom tillbaka: Karl, August och
Sven Persson. Karl Olsson, Sven Olsson
och Fabian Svensson var alla luttbarna
och ifrån Severus lutt som angrivade.
Dessa stannade i ca 10-15 år där-
ute ungefär. När de sedan kom hem,
hade de i alla fall tjänat så pass myc-
ket, att de kunde köpa sig en liten gård
var här. De lever allt jämt och är väl
i 60-70 års ålder nu.

Ett av farbror Oles barn hette Helmy.
Hon fick en väldigt fin plats där ute

ACC. N:R M. 16247:8.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

8
som kokerska ~~hos~~ en opereräpneriska Svens-
kornen var ju mycket fina på ett lagn
vint och kunde få mycket fina alltså
avlönade anställningar därute. Helt
tjänade mycket pengar och var hemma
och lättsade på ett par omgångar.
Hon gifte sig med en svenskamerikan och
kom hem hit. De köpte en villa hit.
Men hon fick en sjukdom, som hon trod-
de sig kunna få botad i Amerika och
reste dit ut igen och dog där. Sedan
hon kom hem hit, kunde hon så myc-
ket pengar spara, att de kunde le-
va på dem. De andra två systern
Mette Vera och Ester blev också kvar
därute. Jag känner inte till så myc-
ket om dessa två. Deras två bröder
Andrig och Jon emigrerade också. Jon

Köpte tomtmarker utanför Chicago och klara-
rade sig på det. Alla dessa syskon var
födda mellan åren 1910-20. De var
hemma och hjälpte på någon gång,
när jag växte upp. Det var väldigt
att träffa dessa gamla släktingar
som kom hem. De uppträdde inte
så värst annerledes än oss.

Jag kan inte erinra mig, att en svensk-
amerikan infört en nyhet hit till sock-
nen ifrån Amerika. Men emigrationer var
nog till nytta för många. Man får tjäna
de ju pengar, så att man kunde köpa
gården och släpp ifrån intorkningar!
Det hade varit för fullt om man inte
lä sitt liv. På så sätt kunde ju emigra-
tioner en positiv verksamhet.

Svenskamerikaner, som kom hem och

ACC. N:R M. 16247:10.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Slag sig ner här, hade nog lättare att
ta upp nyheter. Det blev ju föresten
ett levits på. När de började med
från lördags eftermiddag här, så var
derstodde far den idén. Men han fick
mycket skällning av de andra lönder-
na, för att han läst på den nya ord-
ningen. De tyckte, att det var helt på
fel. I Amerika strömdes det ju efter
mera frihet, och far accepterade detta
på ett helt annat sätt än de, som
inte varit där. Svenskamerikanerna
förstod nog, att mycket måste ändras
här hemma och var nog lite mer vä-
fektänkande.

Här stod inga stugor tomma på grund av
emigrationen. Det blev alltid några
hemma av stugornas innehavare.